

fra dens Side, saafremt i Dvrigt Reserverfonden til den Tid, hvad vel før forudfattes, har naaet den statutmæssige Størrelse. Det er derfor ikke uden Betydning for Statskassen, at det sjællandske Sernbaneselskab bliver tilholdt at tilvejebringe sin Anlægskapital ved Aktier og ikke ved Prioritetslaan. Baaede bliver nemlig Summen mindre, naar den tilvejebringes ved Aktier, og dernæst er Sernbaneselskabet forpligtet til at henlægge et større Beløb til Reserverfonden, eller rettere til at vedblive længere med Henlæggelsen til den, og begge Dele komme Statskassen til gode. Lænte vi os i nærværende Tilfælde, at der forlanges 650,000 Rbd. ved Rejsningen af et Prioritetslaan, bliver det sjællandske Sernbaneselskabs Indtægt af dette Prioritetslaan sandsynligvis 600,000 Rbd., og maatte ikke en Gang det. For disse 600,000 Rbd. vil altsaa Banen kunne anlægges, men de samme 600,000 Rbd. vilde kunne tilvejebringes ved Aktier, og derved vilde Statskassen altsaa i 1896 have sparet 50,000 Rbd., hvorhos den tillige vilde faae 60,000 Rbd. mere i Reserverfonden. Paa det Tidspunkt, da Banen skal indløses, vil det altsaa være af temmelig stor Betydning, hvilket af disse Veie, man vælger. Det er uheldigt, at tidligere Indenrigsministre have været meget liberale i saa Henseende imod det sjællandske Sernbaneselskab. Hele Nordbanen er ikke bleven tilvejebragt ved Aktier, men ved Prioritetslaan, og en Del af Sydbanens Anlægskapital er fremkommen paa samme Maade. Skulde dette fortsættes, vil det blive til Tab for Statskassen. Jeg har været noget i Tvivl om, hvorvidt det overhovedet vilde være rigtigt, at Statskassen hjælp det sjællandske Sernbaneselskab til at reise denne Kapital, enten paa den ene eller den anden Maade, idet jeg ikke har været utilbøjelig til at mene, at de 250,000 Rbd., som nu forlanges, i alt Tald burde udredes af Reserverfonden. Jeg har dog ikke stillet Forslag i denne Henseende, idet jeg har rettet mig efter Udvalgets Flextals Mening, men jeg vil tillade mig at lægge den ærede Minister paa Sinde, hvad jeg nu har fremhævet.

Indenrigsministeren: Jeg kan ikke benægte Rigtigheden af den ærede Talees Bemærkninger med Hensyn til det sidste Punkt, han udtalte, men jeg føler dog nogen Betænkelighed ved at binde mig ved en bestemt Udtalelse, fordi det maa afhænge af Omstændighederne, hvorvidt Kapitalen overhovedet kan staffles tilveie paa den ene eller paa den anden Maade. Jeg erkjender, at det, forsaavidt man paa den Tid, der er Tale om, kan jugere Markedets Tilstand, er bedre for Statskassen, at Kapitalen udstedes i Aktier, og jeg skal da selvfølgelig ikke undlade at paaase Statskassens Lærv i saa Henseende, men at binde mig ved nogen bestemt Udtalelse er noget uforsigtigt. Der er jo i Reglen Spørgsmaal om store Kapitaler, som ikke

kunne staffles tilveie uden Nedgang i Aktierens Pris, men derved bliver det Beløb, Staten gaariterer, større. Hele Spørgsmaalet har for Dvrigt ingen Betydning her, thi den ærede Tale har utvivlsomt overset, at der i Slutningen af den Skrivelse fra den sjællandske Sernbanedirektion, jeg har tilfattet Udvalget, udtrykkelig staar nævnt, at det ikke bliver Spørgsmaal om en yderligere Forøgelse af Statens Garanti, men at man kan nøies med det Arrangement, Ministeriet allerede i 1868 har truffet med Hensyn til Anlæget af den sjællandske Bane. Man vil derved have tilstrækkelige Midler til at kunne udrede disse Beløb, uden at komme til yderligere at forlange Noget, hvilket heller ikke er set ved nærværende Lov. — Hvad angaar de Bemærkninger, den ærede Ordfører fremsatte, og som ligeledes findes anførte i Betænkningen, skal jeg sige, at jeg med Hensyn til det første Punkt, forsaavidt jeg kan forstaa Udtalelserne faaledes, som det er udtrykt i Betænkningens Indledning, nemlig at man ved Anlæg af Banen med Rette kan kræve de militære Hensyn iagttagne, naar disse ogsaa have Betydning for den almindelige Interesse, ikke finder Noget at erindre derimod. Jeg vilde imidlertid finde det noget betænkeligt, dersom Meningen med de Bemærkninger, som ere fremsatte, skulde have været den, at man saa at sige vilde give Krigsvæsenet Anvisning paa at forlange Sernbanedriftens Anlæg væsentlig rettede paa militære Hensyn. Jeg tror, at dette vilde medføre meget betydelige Omkostninger, som kun vilde være til Skade for og overhovedet lægge Hindringer i veien for Sernbanearbejdet. Jeg udtaler ikke dette her i Betret, thi jeg har selvfølgelig en vis Erfaring i denne Henseende, og jeg kan aldeles ikke fortaente Krigsvæsenet i, at det, naar der bliver givet det en saadan Anvisning, stillede Fordringer, som det fra sit Standpunkt maa finde berettigede og nødvendige. Der har fra tidligere Tid i Indenrigsministeriet foreligget Korrespondancer om disse Forhold, hvoraf man vil se, at Fordringerne, gif ikke lidt ud over, hvad der maatte siges ogsaa at kunne have Betydning for den almindelige Sernbanetrafik. — Hvad Spørgsmaalet om den nordvest-sjællandske Sernbane angaar, er det mig en Nøielse at kunne meddele, at jeg tror Udvalgets Raad om at kunne faae de Arbejder, som Militæretaten fordrer, udførte uden nogen videre Udgift for Statskassen, vil opfyldes. — Hvad angaar Bemærkningerne om Selskabets Reserverfond, skal jeg indskrænke mig til at sige, at jeg, efter hvad der foreligger, synes at være i fuld Overensstemmelse med Udvalget, idet det ogsaa er min Mening, at den hidtil i det Hele er blevet for stærkt benyttet. Jeg har imidlertid, som de Herrer ville have set, bestræbt mig for at standse denne Benyttelse, og navnlig i den Retning, som Udvalget har anvist. Jeg skal saaledes tillade mig at anbefale Thinget at vedtage Lovforslaget med det af